

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, declarat de avocatul Matușenco Ion în numele inculpatei

Pletea Daniela.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 08.11.2013 - 12.09.2017;

2. Instanța de apel: 05.10.2017 - 24.01.2018;

3. Instanța de recurs: 05.04.2018 - 22.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul central din 12 septembrie 2017, Pletea Daniela a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Tutunaru Nadejda a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pletea Daniela, în perioada lunii aprilie 2013, a sustras pe ascuns din ap.22 situat în or.xx, str.xx 13/1, ce-i aparține lui Tutunaru Nadejda, parfumuri în valoare de 120 euro, un inel din aur cu pietre albe cu greutatea de 7,87 grame, un inel din aur combinat cu aur alb cu două petre albe și o piatră roșie cu greutatea de 4,46 grame, o ameverighetă din aur cu greutatea de 2,42 grame, o verighetă cu greutatea de 2,45 grame, care au fost evaluate de către casa de amanet în sumă totală de xx lei, cercei cu greutatea de 2,28 grame evaluat în sumă de 638 lei, o cruce cu greutatea de 1,78 grame evaluată la suma de 658 lei, un inel cu greutatea de 8,37 grame evaluat la suma de 1841 lei, brățară cu greutatea de 5 grame evaluată la suma de 1850 lei, 5 lanțuri cu greutatea de 14,5 grame evaluate la suma de 5100 lei și bijuterii din aur neidentificate cu greutatea de 13,54 grame, 1,0 gram, 13,48 grame, 1,87 grame, 1,33 grame evaluate în sumă totală de 9675 lei, cauzându-i ultimei o daună materială în proporții considerabile, în valoare totală de xx lei și xx euro.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatei a fost calificată de drept de către instanță în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cuzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie recunoscută vinovată și condamnată potrivit învinuirii înaintate, considerând că prima instanță incorect a dispus reîncadrarea acțiunilor acesteia din alin.(5) în alin.(2) al art.186 Cod penal, pe când din probele administrate de organul de urmărire penală și anume, declarațiile părții vătămate N.Tutunaru, a martorilor S.Tutunaru, T.Tutunaru, N.Țurcanu, P.Bîtcă, V.Vasilașco, A.Stoianov, cât și probele scrise, se constată anume că de către inculpată au fost sustrate bunuri ale părții vătămate în valoare de xx lei; - instanța nu a dat apreciere faptului că declarațiile părții vătămate care sunt veridice, vin în coroborare cu cele ale martorilor, care au declarat că cunoșteau despre existența bunurilor sustrate și locul păstrării acestora; - instanța a ignorat faptul că toate bunurile sustrate se păstrau într-un singur loc, iar recunoașterea parțială de către inculpată a vinei în partea ce ține de sustragerea bunurilor care au fost depistate ulterior și ridicate de la casele de amanet, denotă faptul că și restul bunurilor tot au fost sustrate de către aceasta;

- avocatul părții vătămate D.Podlisnic, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care D.Pletea să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(5) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de N.Tutunaru, pe motiv că instanța incorect a diminuat cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în urma căreia acțiunile inculpatei au fost reîncadrate în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal; - au fost ignorate declarațiile părții vătămate, care a descris detaliat fiecare bijuterie ce i-a fost sustrasă și a martorilor care confirmă existența acestor bijuterii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, apelurile declarate de procuror și avocatul D.Podlisnic în numele părții vătămate N.Tutunaru (Covtun) au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care D.Pletea a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă N.Tutunaru (Covtun) a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. Instanța de apel a constatat că Pletea Daniela, în una din zilele de la începutul lunii aprilie 2013, aflându-se de una singură în apartamentul nr.22 din str.xx 13/1, or.xx, care aparține lui Tutunaru Tatiana, unde locuia împreună cu fiul ultimei, a intrat în dormitorul locuinței, căutând uscător pentru păr. Tot atunci, Pletea Daniela căutând prin dulap și observând pe un raft mai multe parfumuri pentru dame, telefon mobil și alte bunuri, care aparțineau lui Tutunaru Nadejda, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în vederea realizării scopului criminal, cunoscând cu certitudine că nu este văzută de nimeni, intenționat pe ascuns a sustras o geantă în care se aflau mai multe bijuterii din aur și anume: un inel din aur lat cu pietre, cu greutatea de 7,87 grame, un inel din aur cu două pietre albe și una roșie, cu greutatea de 2 grame, două verighete din aur cu greutatea unuia de 1,25 grame, o verighetă cu greutatea de 1 gram, un inel „Versace” în formă ovală cu piatră agat neagră, cu greutatea de 11,8 grame, un inel din aur cu piatră albă sub forma de triunghi, cu

greutatea de 3,5 grame, un inel din aur cu piatră sub formă de diamant, cu greutatea de 3,5 grame, un inel din aur cu formă de floare cu pietre, cu greutatea de 3,5 grame, un inel dublu din aur cu piatră rubin, greutatea de 8 grame, un inel din aur cu formă de trei flori, cu greutatea de 3 grame, un inel din aur cu formă incontinuitate cu piatră, greutatea de 2,5 grame, un inel din aur sub formă de dreptunghi, cu greutatea de 2,5 grame, un inel din aur cu formă de incontinuitate cu piatră și un cerc, greutatea de 1,5 grame, o pereche de cercei din aur cu forma de dreptunghi cu pietre, greutatea de 5,4 grame, o pereche de cercei din aur cu formă rotundă cu diamante, cu greutatea de 3 grame, o pereche de cercei din aur cu formă de dreptunghi cu piatră, greutatea de 2,5 grame, o pereche de cercei din aur cu un cerc la margine, cu greutatea de 1,5 grame, o pereche de cercei din aur formă inel, cu greutatea de 2 grame, un lanț și pandantiv din aur forma de inimioară cu diamante, greutatea de 4,4 grame, cinci brățări din aur cu greutatea fiecareia de 3,5 grame, un set din aur compus din cercei, lanț, pandantiv forma romb, greutatea totală de 3,5 grame, un set din aur compus din cercei, lanț și pandantiv forma spirală - zigzag, cu greutatea totală de 3,5 grame, un set din aur compus din cercei, lanț și pandantiv forma lungă cu frunze și flori, cu greutatea de totală de 3 grame, un pandantiv din aur formă placă cu gravură literei „N”, cu greutatea de 1 gram, un pandantiv din aur formă literei „N” acoperit cu pietre, cu greutatea de 1 gram, o cruce din aur cu pietre, cu greutatea de 1 gram, o cruce din aur cu chipul lui „Isus Hristos” cu greutatea de 1 gram, un lanț din aur cu greutatea de 3 grame, un lanț din aur alb cu greutatea de 1,5 grame, un lanț din aur formă de cerculețe, greutatea de 1,2 grame, un lanț din aur cu greutatea de 1,5 grame, un lanț și pandantiv din aur cu inscripția „Nadea”, greutatea de 2,5 grame, un lanț din aur cu greutatea de 1,5 grame, un diamant de 2 carate.

Ulterior, Pletea Daniela, în continuarea acțiunilor sale infracționale, după ce a sustras geanta pentru dame cu bijuteriile din aur menționate, a mai sustras un parfum pentru dame „Gucci by flora”, un parfum „Coco chanel madmoisiel” și un telefon mobil de modei „Iphone 1” de culoare neagră, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, prin ce a cauzat părții vătămate Tutunaru Nadejda o daună materială considerabilă în sumă totală de xxx lei.

4.2. În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, audiind inculpata D.Pletea, partea vătămată N.Tutunaru, respectiv verificând declarațiile date în prima instanță de către martorii S.Tutunaru, T.Tutunaru, N.Țurcanu, P.Bîtcă, V.Vasilașco, A.Stoianov, cât și probele scrise - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 25.05.2013, de ridicare a obiectelor din 28.05.2013, de prezentare a obiectelor din 28.08.2013, de ridicare din 29.05.2013, descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania de telecomunicații SA „Orange”, care fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, ajunge la concluzia că s-a confirmat vinovăția lui D.Pletea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a indicat că incorect prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatei din prevederile art.186 alin.(5) în cele ale alin.(2) Cod penal, deoarece partea vătămată, din momentul sustragerii bunurilor până la momentul emiterii sentinței, a fost audiată în mod repetat atât de către organul de urmărire penală, cât și

în instanța de judecată, unde concret, consecutiv, în detaliu, a indicat ce bunuri i-au fost sustrate (greutatea, forma, metalul din care a fost confecționat și prețul lui de achiziție), fără careva devieri esențiale, care ar putea pune la îndoială faptul că ea nu ar spune adevărul, din aceste declarații rezultând că bunurile menționate în rechizitoriu, într-adevăr au fost proprietatea părții vătămate. La fel, instanța de apel a conchis că careva motive ce ar diminua credibilitatea declarațiilor părții vătămate, nu au fost stabilite, iar cu inculpata nu a fost cunoscută.

Subsecvent, instanța de apel a mai notat că declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorilor și anume, a mamei sale T.Tutunaru și a fratelui S.Tutunaru, precum și a vecinei N.Țurcanu, persoană apropiată familiei părții vătămate, care au declarat că cunoșteau despre existența bunurilor părții vătămate, anterior văzându-le la ea, care le păstra într-o gentuță în dulap, de unde rezultă că toate bijuteriile erau acumulate într-un singur loc, inclusiv și acele bijuterii pe care D.Pletea recunoaște că le-a sustras, ceea ce demonstrează faptul că inculpata a văzut și celelalte bunuri din geantă.

Concomitent, instanța de apel a respins afirmațiile părții apărării referitor la declarațiile contradictorii ale martorilor acuzării în ce privește gentuța în care se păstrau bijuteriile, or, atât partea vătămată N.Tutunaru, cât și martorul T.Tutunaru au declarat că bijuteriile se păstrau într-o gentuță de mai multe culori – alb-albastru, care se afla în dulapul din odaia mamei părții vătămate, iar faptul că martorul S.Tutunaru a declarat că bijuteriile se păstrau într-o cutie din carton presat, sub forma unei cutii de încălțăminte, nu exclude sustragerea lor, ci denotă faptul că acesta nu știa precis locul unde ele se păstrau, dar care a confirmat existența acestora.

Reținând declarațiile martorilor T.Tutunaru din care reiese că parte vătămată avea aproximativ 18 inele din aur, 11 lăncișoare cu pandativ din aur, 3 complete de coliere, 6 brățări din aur, 8 perechi de cercei din aur, precum și un diamant în formă de un pătrățel, toate acestea fiind descrise pe o hârtie, iar geanta cu bijuterii i-o lăsa la păstrare lui N.Țurcanu, instanța de apel a conchis că aceste probe resping alegațiile lui D.Pletea, precum că a sustras numai o parte din bijuterii, iar restul le-a lăsat în cutie, concluzionând că ultima a luat gentuța cu toate bunurile, care nu au mai fost găsite, ceea ce denotă în mod evident că aceste bunuri au fost sustrate de către inculpată.

Astfel, instanța de apel a conchis că este injustă concluzia primei instanțe, precum că inculpata a sustras doar o parte din bunuri, dând credibilitate declarațiilor acesteia, care a recunoscut vina parțial ce ține de sustragerea doar acelor bunuri care au fost depistate și ridicate de la casele de amanet, pe când este alogic de a găsi gentuța cu bijuterii în valoare de xx lei și a sustrage doar o parte din aceste bijuterii. Prin urmare, instanța de apel a constatat că probele prezentate de partea acuzării dovedesc pe deplin că inculpata D.Pletea a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal.

Referitor, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61, 75-78 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de lipsa circumstanțelor atenunate și agravante, a conchis că inculpatei urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare în limita

sanctiunii norme penale în baza căreia a fost recunoscută vinovată.

Cât privește solicitarea părții civile N.Tutunaru, privind încasarea de la inculpată în beneficiul său a sumei de xx dolari cu titlu de prejudiciu material, instanța de apel, reținând prevederile art.219, 225 Cod de procedură penală, a conchis că acțiunea civilă urmează a fi admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea procedurii civile, deoarece partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă, o parte de bunurile sustrase dânsa le-a primit ca urmare a răscumpărării acestora de la casele de amanet unde au fost predate de către inculpată, iar aceste circumstanțe urmează a fi dovedite prin probe suplimentare întru constatarea circumstanțelor care sunt esențiale pentru a putea fi soluționată acțiunea civilă în procesul penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul I.Matușenco în numele inculpatei care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra vinovăției lui D.Pletea în comiterea infracțiunii pentru care a fost pusă sub învinuire; - instanța de apel a transcris declarațiile din actul de învinuire, fără a le da o careva apreciere în coraport cu cele date în prima instanță; - prima instanță just a apreciat faptul că în cadrul urmăririi penale nu au fost aduse probe pertinente și concludente, care ar stabili cu certitudine existența bunurilor indicate de partea vătămată, prețul acestora, prejudiciul efectiv cauzat și evaluarea acestuia; - instanța de apel a luat ca bază doar declarațiile părții vătămate, ignorându-le pe cele ale inculpatei, care au aceiași valoare probatorie; - incorect instanța de apel și-a întemeiat soluția privind vinovăția inculpatei pe declarațiile martorilor T.Tutunaru, S.Tutunaru, N.Țurcanu, deoarece aceștia doar au confirmat că a avut loc furtul, însă nu au putut indica cu certitudine numărul, greutatea, valoarea bunurilor, și fără a ține seama că în declarațiile lor există divergențe esențiale cu privire la caracteristica dată obiectului în care se păstrau bunurile; - instanța de apel nu a luat în considerație procesul-verbal de la urmărirea penală, unde partea vătămată a descris bijuteriile, pe care le-a evaluat la suma de xx dolari; - instanța a neglijat declarațiile inculpatei, care a explicat că a sustras doar bijuteriile care au fost confirmate prin copia biletelor de amanet; - instanța de apel în lipsa probelor directe ce ar atesta proveniența bunurilor și valoarea acestora a constatat că părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în valoare de xx lei, prin urmare instanța nu a verificat fiecare probă aparte, întru a analiza și a-și dezvălui concluziile de acceptare sau respingere a fiecărei probe, prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, privind egalitatea armelor, contradictorialitatea procesului penal.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi admis cu casarea hotărârii atacate și menținerea sentinței, pe motiv că apelurile au fost greșit admise, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

În susținerea recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că aceste temeiuri și-au găsit confirmare în speța dată, reieșind din următoarele.

Inculpatei D.Pletea i-a fost înaintată învinuirea în baza art.186 alin.(5) Cod penal, precum că urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns de la N.Tutunaru bunuri în valoare totală de xx lei.

Prima instanță, respectând prevederile art.314 Cod de procedură penală, a cercetat și verificat minuțios toate probele prezentate de partea acuzării, și anume declarațiile inculpatei D.Pletea, a părții vătămate N.Tutunaru, a martorilor S.Tutunaru, T.Tutunaru, N.Țurcanu, P.Bîtcă, V.Vasilașco, A.Stoianov, inclusiv actele cauzei și a conchis asupra vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, totodată însă, stabilind că mărimea prejudiciului material cauzat prin infracțiune nu este probată cu certitudine, prin probe incontestabile, cu excepția sumei de xx lei și xx euro, care constituie prejudiciul material în mărime considerabilă și nu în proporții deosebit de mari, precum a fost înaintată învinuirea.

Instanța de apel, în baza aceluiași probe, a ajuns la concluzia de încadrare a faptei inculpatei, potrivit învinuirii formulate, în baza art.186 alin.(5) Cod penal.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a lui D.Pletea pentru infracțiunea de furt, săvârșită în proporții deosebit de mari din următoarele considerente.

În acest sens Colegiul atestă că, potrivit art.51, 52 și 113 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din dispoziția art.186 alin.(5) Cod penal, pentru ca fapta săvârșită să poată fi încadrată în aceste prevederi, dauna cauzată de inculpată prin infracțiune urma să fie în proporții deosebit de mari care, potrivit art.126 alin.(1¹) Cod penal, în speță, depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, stabilite prin hotărârea Guvernului nr.968 din 18.10.2010, adică de 3850 lei, ceea ce constituie suma de xx lei.

Potrivit rechizitoriului, inculpata este acuzată de organul de urmărire penală în faptul că a sustras bunuri materiale care aparțineau părții vătămate N.Tutunaru în

valoare de xx lei. Însă, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate probe obiective, care ar confirma că inculpata a sustras bunuri materiale în suma menționată, învinuirea adusă inculpatei în acest sens nefiind dovedită prin careva probe incontestabile.

Astfel, acuzarea nu a prezentat careva dovezi certe în susținerea învinuirii, precum că inculpata a sustras bijuterii de la partea vătămată anume în sumă de xx lei.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că instanța de apel neîntemeiat a reținut în sarcina inculpatei sustragerea bunurilor în suma indicată în rechizitoriu de xx lei, deoarece însăși învinuirea înaintată inculpatei nu este clară și precisă, din care s-ar deduce cert numărul, greutatea și prețul fiecărui bun, pentru a putea constata vinovăția inculpatei în sustragerea acestora și valoarea lor.

Colegiul penal atestă că, potrivit art.281 alin.(2), 296 alin.(2) Cod de procedură penală, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei și locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpata a fost acuzată că a sustras „*mai multe parfumuri pentru dame, telefon mobil și alte bunuri care aparțineau lui Tutunaru Nadejda...o geantă în care se aflau mai multe bijuterii din aur și anume: un inel din aur la t pietre, cu greutatea de 7,87 gr, un inel din aur cu două pietre albe și una roșie, cu greutatea de 2gr,...*” fiind enumerate aceste bunuri fără a indica prețurile lor, ca în concluzie să se indice că „*ca urmare a furtului comis de Pletea Daniela, părții vătămate Tutunaru Nadejda i-a fost cauzată o daună materială considerabilă, în sumă totală de xx lei*”.

În pofida prevederilor enunțate supra, organul de urmărire penală nu a indicat și nici constatat în ordonanța menționată și nici în rechizitoriu, costul bunurilor materiale indicate ca fiind sustrate de inculpată. Prin urmare, rezultă că învinuirea înaintată inculpatei în această parte este una incorectă, incompletă și neclară.

Colegiul penal atestă că, conform art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, mai mult ca atât nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Instanța de recurs precizează că, potrivit art.24 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Consecvent, potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Reținând prevederile normelor menționate *supra*, prima instanță corect a conchis că din probele administrate în cauză, nu s-a putut demonstra cert că inculpata

ar fi sustras de la partea vătămată bunuri în proporții deosebit de mari, în valoare de 255480 lei. Mai mult că, partea vătămată nu a dovedit prețul sau gramajul acestora prin careva bonuri de plată, cecuri sau alte documente, și nici careva certificate de calitate în confirmare că ar fi avut în posesie un diamant de 2 carate, respectiv valoarea și existența acestuia, pe care l-a evaluat la suma de 10000 dolari, pe când caracteristicile unui diamant pot fi stabilite doar prin efectuarea unui raport de expertiză sau prin existența certificatului de calitate a pietrei prețioase, fapt confirmat prin declarațiile martorilor V.Vasilașco și A.Stoianov, care sunt specialiști în domeniul giuvaieriei. Dimpotrivă, partea vătămată a indicat că a adus în țară pe cale aeriană diamantul și nu l-a declarat, deoarece nu cunoștea prețul acestuia, dar după furt s-a interesat la lombard cât acesta valorează, la fel nu cunoaște exact gramajul fiecărei bijuterii.

De asemenea, just prima instanță a menționat că mijloacele de probă prezentate de partea vătămată întru confirmarea sustragerii bunurilor, nu dovedesc faptul existenței lor în posesia acesteia la data comiterii faptei, deoarece imprimările fotografice prezentate de către aceasta nu sunt clare, nu pot fi apreciate caracteristicile bunurilor la care s-a făcut referire, unele fotografii sunt datate cu anul 2006, pe când fapta a fost săvârșită în 2013, iar în unele poze bijuteriile se repetă.

Mai mult, în susținerea poziției sale, prima instanță, audiind martorii T.Tutunaru, S.Tutunaru, N.Țurcanu și dând declarațiilor acestora o apreciere prin prisma art.101 Cod de procedură penală, motivat a concluzionat că martorii nominalizați au relatat doar despre faptul că a avut loc furtul din apartament și că partea vătămată a avut bijuterii din aur, însă nu au putut declara cu certitudine despre numărul, gramajul și valoarea acestora, pe acest temei instanța just a constatat că prin declarațiile martorilor nu se confirmă cele declarate de partea vătămată, precum că i-au fost sustrate bunuri în valoare de xx dolari SUA.

Concluzia instanței de apel, precum că declarațiile părții vătămate coroborează cu cele ale martorilor T.Tutunaru, S.Tutunaru și N.Țurcanu, nu poate fi reținută, pe motiv că însăși instanța indică că acești martori cunoșteau despre existența bunurilor la partea vătămată și locul păstrării lor, fapt ce a fost constatat și de prima instanță, ultima însă notând că din aceste declarații nu se deduce incontestabil numărul de bijuterii care le-ar fi deținut partea vătămată, gramajul și valoarea acestora, ce ar confirma declarațiile lui N.Tutunaru. În același timp, prima instanță a considerat contradictorii declarațiile acestora referitor la caracteristica dată obiectului în care se păstrau bijuteriile, și anume partea vătămată indicând că se păstrau într-o gentuță de culoare alb-verde, martorul T.Tutunaru - într-o gentuță de culoare albastră cu marginea albă, iar martorul S.Tutunaru - într-o cutie din carton presat, sub forma unei cutii de încălțăminte.

Totodată, instanța de apel considerând că vina inculpatei se dovedește prin declarațiile martorului T.Tutunaru date în prima instanță, unde ultima a declarat că partea vătămată avea aproximativ 18 inele de aur, 11 lănișoare cu culon din aur, 3 complete de coliere, 6 brățări din aur, 8 perechi de cercei din aur, precum și un diamant în formă de un pătrățel, nu a confruntat aceste declarații cu cele date în cadrul urmăririi penale, unde aceasta a relatat doar despre faptul că fiica a depistat lipsa aurului, fără a indica concret ce aur anume lipsea, cât și cu cele date inițial în

cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, unde a relatat doar despre faptul că au fost sustrate multe bijuterii, prețul cărora nu-l cunoaște, despre valoarea cărora a aflat doar din materialele dosarului, astfel că prima instanță întemeiat nu le-a luat în considerație, apreciindu-le critic.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, prima instanță corect a conchis că prejudiciul material cauzat nu poate fi constatat într-o mărime mai mare decât cea de xx lei și xx euro, sumă recunoscută de către inculpată, care atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești a afirmat că a sustras bijuterii pe care le-a dat la casele de amanet pentru care a primit aproximativ xx lei, ceea ce coroborează cu probele materiale și anume, cu biletele de la casele de amanet unde inculpata a amanetat bijuteriile.

Respectiv, reieșind din prevederile art.126 alin.(2) Cod penal, prima instanță corect a stabilit că dauna adusă părții vătămate fiind dovedită doar în mărime de xx lei și xx euro, este considerabilă astfel, just a recalificat acțiunile inculpatei în prevederile art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În concluzie, Colegiul penal conchide ca fiind corectă soluția primei instanțe, care just a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatei D.Pletea anume în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, reieșind din probele administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității, probe care au fost amply analizate și corect apreciate de instanța de judecată.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că apelurile declarate greșit au fost admise, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui D.Pletea.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Matusenco Ion în numele inculpatei Pletea Daniela, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018 în cauza penală în privința lui Pletea Daniela, cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 12 septembrie 2017, prin care Pletea Daniela a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale. Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului acestuia.

Pletea Daniela urmează a fi eliberată din instituția penitenciară, dacă în privința ei nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun